

491. LÁVKA

902.

Z Nového Hrozenkova. Zp. I. 193

Ta na-ša la - ve - čka, aj, už sa po-lá-ma - la, co sem se sy - nečkem, co sem se sy - nečkem,
aj, na ní se-dá-va-la, aj, na ní se-dá-va - la.

[: Ta naša lavečka,
aj, už sa polámala, :]
[: co sem se synečkem, :]
[: aj, na ní sedávala. :]

Byla to lavečka
z dřeva olšového,

byl ten můj syneček
srdenka falešného.

Ta naša lavečka
na dvě sa rozdělila,
že naše srdenka
obě dvě rozlúčila.

Ty naša lavečko,
zrůstni sa mi ešte,
starodávny galán,
navrať sa mi ešte.

903. *Jiné čtení*

Už sa ta lavečka
před naší zlámala,
co sem se šohajkem
na ní sedávala.

Už sú z tej lavečky
štyry polovečky,
co na ní sedaly
sivé holubečky.

Jestli sem sedala,
budu sedat ešte,
až sa ta lavečka
z bramora vykřeše.

904. *Jiné čtení*

Z Osvětiman

Už se ta lavečka
před naše zlámala,
co na ní děvečka
s milým sedávala.

Nebyla borová,
ani jaborová,
byla ta lavečka
celá bramorová.

Sedala, sedala,
sedávat nebude,
dokud ta lavečka
spravena nebude.

492. TĚŽKOST

905.

Z Poštorné

Ťa-žko je mně, ta - žko na sr - de - čku mo - jem, jak by naň - ho vlo - žil sedem cen - tů ka - meň.

Ťažko je mně, těžko
na srdečku mojem,
jak by naňho vuožiu
sedem centů kameň.

Ťažko je mně umřít,
keď mia nic nebolí,
šohajčka si vzít,
keď mej vůle není.

Nastane neděla,
keď půjdem z kosteua,
uvidím miuého,
šohajka švarného.

Ťažko je mně, těžko,
ani neuléhá,
není věci možná,
abych neumřeua.

Hodina je mně deň
a deň je mně týdeň,
týdeň je mně rokem
s nemiúym čuověkem.

Neděla s pondělkem,
to je veseuý den,
dycky mně grumluje
šohajek pod oknem.

906. *Jiné čtení*

Z Lichnova. Zp. I. 202

Tě - žko je mi, tě - žko na mo - jim sr - de - čku, jak by mi ho sva - zal he - dba - vnu šňu - re - čku.